

Judikatúra súdov EÚ

od 22. októbra 2016 do 9. decembra 2016

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov.....	3
B.	Oblasť: Dane	4
C.	Oblasť: Doprava.....	5
D.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	5
E.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	7
F.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	7
G.	Oblasť: Nediskriminácia.....	7
H.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	8
I.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	10
J.	Oblasť: Sociálna politika	11
K.	Oblasť: Štátna pomoc	12
L.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti	14
M.	Oblasť: Verejné obstarávanie	17
N.	Oblasť: Voľný pohyb kapitálu	17
O.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru.....	18
P.	Oblasť: Životné prostredie.....	18
Q.	Oblasť: Zásady, ciele a úlohy Zmlúv.....	21
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	22
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	22
B.	Oblasť: Energetika	23
C.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	24
D.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	24

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-613/14 James Elliott Construction (27. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 267 ZFEÚ – Právomoc Súdneho dvora – Pojem ‚ustanovenie práva Únie‘ – Smernica 89/106/EHS – Aproximácia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky – Norma schválená Európskym výborom pre normalizáciu (CEN) na základe mandátu Európskej komisie – Uverejnenie normy v Úradnom vestníku Európskej únie – Harmonizovaná norma EN 13242:2002 – Vnútroštátna norma preberajúca harmonizovanú normu EN 13242:2002 – Spory medzi jednotlivcami vyplývajúce zo zmluvy – Metóda posudzovania (ne)zhody výrobku s vnútroštátnou normou preberajúcou harmonizovanú normu – Okamih posudzovania (ne)zhody výrobku s uvedenou normou – Smernica 98/34/ES – Postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov – Pôsobnosť“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu, ktorého predmetom bolo porušenie zmluvy medzi stavebnou spoločnosťou a jej dodávateľom. Súdny dvor sa zaoberal otázkou, či má právomoc rozhodovať o výklade harmonizovanej technickej normy, ktorú prijal Európsky výbor pre normalizáciu a ktorá bola neskôr pretransformovaná do podoby vnútroštátnej technickej normy. Predovšetkým rozhodol, že má právomoc poskytnúť v rámci prejudiciálneho konania výklad harmonizovanej normy v zmysle smernice 89/106, na ktorú EK uverejnila odkazy v sérii C Úradného vestníka Európskej únie. Tiež odpovedal na viaceré výkladové otázky týkajúce sa obsahu harmonizovanej normy a jej uplatnenia v sporoch medzi jednotlivcami.

C-156/15 Private Equity Insurance Group (10. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2002/47/ES – Pôsobnosť – Pojmy ‚dohoda o finančnej záruke‘, ‚príslušné finančné záväzky‘ a ‚poskytnutie‘ finančnej záruky – Možnosť vymáhať finančnú záruku bez ohľadu na začatie konkurzného konania – Zmluva o bežnom účte obsahujúca doložku o záložnej finančnej záruke“

Smernica o dohodách o finančných zárukách podľa Súdneho dvora oprávňuje príjemcu finančnej záruky, podľa ktorej prostriedky uložené na bankovom účte sú zverené banke ako záložná finančná záruka a kryjú všetky pohľadávky banky voči majiteľovi účtu, aby sa uspokojil z tejto záruky bez ohľadu na začatie konkurzného konania voči poskytovateľovi záruky, ale len za splnenia dvoch kumulatívnych podmienok. Prvou podmienkou je, aby prostriedky, ktoré sú predmetom uvedenej záruky, boli vložené na predmetný účet pred začatím konkurzného konania alebo boli na tento účet vložené v deň začatia uvedeného konania, pokiaľ banka preukázala, že o začatí uvedeného konania nevedela alebo nemohla vedieť. Druhá podmienka spočíva v tom, že majiteľ uvedeného účtu nemohol s týmito prostriedkami po ich vložení na tento účet disponovať.

C-686/15 Vodoopskrba i odvodnja (7. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2000/60/ES – Rámec pre politiku Únie v oblasti vodného hospodárstva – Úhrada nákladov na vodohospodárske služby – Výpočet sumy na úhradu pre spotrebiteľa – Premennivá zložka viazaná na skutočnú spotrebu a fixná zložka nezávislá od tejto spotreby“

V tomto prípade išlo o spor medzi poskytovateľom komunálnych služieb dodávky vody a spotrebiteľkou, ktorá odmietala uhradiť pevnú zložku ceny za vodohospodárske služby, ktorá sa vypočítava nezávisle od skutočnej spotreby vody. Súdny dvor však v tejto veci rozhodol, že smernici 2000/60 neodporuje vnútroštátna právna úprava ako vo veci samej, ktorá stanovuje, že cena za vodohospodárske služby, ktorá je fakturovaná spotrebiteľovi, zahŕňa nielen premenlivú zložku, vypočítanú podľa objemu vody, ktorý dotknutá osoba skutočne spotrebovala, ale aj pevnú zložku, ktorá nie je na tomto objeme závislá.

B. Oblasť: Dane

C-432/15 Baštová (10. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 2 ods. 1 písm. c) – Pojem ‚poskytovanie služieb za protihodnotu‘ – Poskytnutie koňa zdaniteľnou osobou usporiadateľovi dostihových závodov – Posúdenie protihodnoty – Právo na odpočítanie nákladov spojených s prípravou koní zdaniteľnou osobou na dostihy – Všeobecné výdavky súvisiace s celkovou ekonomickou činnosťou – Príloha III bod 14 – Znížená sadzba DPH uplatniteľná v prípade práva na používanie športových zariadení – Uplatniteľnosť na zaistenie prevádzky dostihovej stajne – Jediné plnenie alebo niekoľko samostatných plnení“

Vnútroštátny súd položil Súdnemu dvoru v tejto veci viacero otázok týkajúcich sa uplatnenia právnej úpravy DPH na činnosť p. Baštovej, spočívajúcej v zabezpečení prevádzky dostihovej stajne. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že poskytnutie koňa jeho majiteľom, ktorý je zdaniteľnou osobou na účely DPH, usporiadateľovi dostihov na účely účasti tohto koňa na dostihoch nie je poskytnutím služby za protihodnotu v zmysle smernice o DPH v prípade, keď sa za toto jeho poskytnutie nevypláca odmena za účasť alebo iná priama odmena a keď cenu za umiestnenie získajú len majitelia tých koní, ktoré sa v dostihoch umiestnili na ocenenom mieste, aj keby táto cena za umiestnenie bola stanovená vopred. Takéto poskytnutie koňa je naopak poskytnutím služby za protihodnotu v prípade, že zaň usporiadateľ poskytne odmenu nezávisle od umiestnenia daného koňa v dostihoch.

C-453/15 A a B (8. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – DPH – Smernica 2006/112/ES – Článok 56 – Miesto poskytovania služieb – Pojem ‚podobné práva‘ – Prevod emisných kvót skleníkových plynov“

Východiskom pre toto prejudiciálne konanie bolo trestné konanie vedené v Nemecku voči obžalovaným za napomáhanie pri daňovom podvode. Konkrétne išlo o predaj emisných kvót skleníkových plynov a DPH. Súdny dvor bol konfrontovaný s otázkou, či v súvislosti so stanovením miesta poskytovania služieb emisné kvóty spadajú pod pojem „podobné práva“ uvedený v čl. 56 ods. 1

písm. a) smernice o DPH. Rozhodol, že uvedený pojem zahŕňa aj emisné kvóty skleníkových plynov definované v smernici o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve.

C. Oblasť: Doprava

C-526/15 Uber Belgium (27. 10. 2016)

„Prejudiciálne konanie – Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Neprípustnosť – Preprava cestujúcich motorovými vozidlami – Súkromní vodiči využívajúci aplikáciu pre smartfóny umožňujúcu spojiť sa s ľuďmi, ktorí chcú uskutočniť cesty v rámci mesta – Povinnosť mať licenciu na prevádzkovanie“

V tejto veci išlo o spor medzi spoločnosťou prevádzkujúcou telefonický dispečing pre taxi v Bruseli a spoločnosťou prevádzkujúcou známu aplikáciu UBER. Vnútroštátny súd riešil, či sa v prípade služieb UBER vyžaduje autorizácia vyžadovaná vnútroštátnym právom pre taxislužby. Otázkou pokladal za vyriešenú, ak úhrada vodičovu UBER prekračuje náklady za jazdu. Súdnemu dvoru ale položil otázku vo vzťahu k situácii, ak úhrada pokrýva iba vodičove náklady. Súdny dvor sa však samotnou otázkou nezaoberal a návrh vyhodnotil ako zjavne neprípustný. Dôvodom bol nedostatok informácií a vysvetlení poskytnutých Súdnemu dvoru zo strany vnútroštátneho súdu. V závere však Súdny dvor pripomenul, že v zmysle judikatúry môže vnútroštátny súd predložiť nový návrh spĺňajúci požiadavky Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a judikatúry.

D. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-30/15 P Simba Toys v. EUIPO (10. 11. 2016)

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Trojrozmerná ochranná známka v tvare kocky so stranami s mriežkovanou štruktúrou – Návrh na vyhlásenie neplatnosti – Zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti“

Svojím odvolaním požadovala spoločnosť Simba Toys vyhlásenie neplatnosti rozsudku Všeobecného súdu¹, ktorým zamietol jej žalobu týkajúcu sa ochrannej známky EÚ pre známu Rubikovu kocku. V konaní pred Všeobecným súdom sa táto spoločnosť domáhala zrušenia rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO, ktorý potvrdil zamietavé rozhodnutie zrušovacieho oddelenia EUIPO vo vzťahu k jej návrhu na vyhlásenie neplatnosti tejto ochrannej známky. Súdny dvor v tejto veci vyhovel odvolaniu spoločnosti Simba Toys. Všeobecný súd totiž podľa neho nesprávne dospel k názoru, že základné vlastnosti tvaru kocky nezodpovedajú technickej funkcii predmetného výrobku. Súdny dvor konštatoval, že na preskúmanie tejto funkcie je potrebné zohľadniť dodatočné prvky, ktoré objektívny pozorovateľ nemôže „presne zistiť“ z grafického zobrazenia napadnutej ochrannej známky, ako je rotačná schopnosť jednotlivých častí trojrozmerných puzzle typu „Rubikova kocka“. Preto Súdny dvor

---

¹ Rozsudok Všeobecného súdu z 25. novembra 2014 vo veci T-450/09 *Simba Toys v. ÚHVT*, EU:T:2014:983.

zrušil rozsudok Všeobecného súdu a rozhodol aj vo veci samej, pričom zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO.

C-174/15 Vereniging Openbare Bibliotheken (10. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Autorské právo a príbuzné práva – Nájomné a výpožičné právo chránených diel – Smernica 2006/115/ES – Článok 1 ods. 1 – Vypožičiavanie rozmnoženín diel – Článok 2 ods. 1 – Vypožičiavanie predmetov – Vypožičiavanie rozmnoženiny knihy v digitálnej forme – Verejné knižnice“

V tejto veci išlo o vypožičiavanie elektronických kníh určitým osobitným spôsobom a jeho posúdenie vo svetle požiadaviek práva EÚ týkajúcich sa ochrany autorských práv. Súdny dvor rozhodol, že pod pojmom „vypožičanie“ v zmysle smernice 2006/115 sa za určitých podmienok rozumie aj vypožičanie rozmnoženiny v digitálnej forme. Ďalej konštatoval, že je v súlade s právom EÚ, aby členský štát podmienil uplatnenie čl. 6 ods. 1 smernice 2006/115 splnením podmienky, aby rozmnoženina knihy v digitálnej forme sprístupnená verejnou knižnicou bola nositeľom práva verejného šírenia alebo s jeho súhlasom uvedená na trh prvým predajom alebo iným prvým prevodom vlastníctva tejto rozmnoženiny v rámci EÚ. Nakoniec rozhodol, že čl. 6 ods. 1 smernice 2006/15 bráni tomu, aby sa výnimka verejného vypožičiavania uplatňovala na sprístupňovanie rozmnoženiny knihy v digitálnej forme verejnou knižnicou v prípade, že táto rozmnoženina bola vyhotovená z nelegálneho zdroja.

C-301/15 Soulier a Doke (16. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné a priemyselné vlastníctvo – Smernica 2001/29/ES – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Články 2 a 3 – Právo rozmnožovania a právo verejného prenosu – Rozsah – ‚Obchodne nedostupné‘ knihy, ktoré sa nevydávajú alebo už nevydávajú – Vnútroštátna právna úprava, ktorou sa organizácii kolektívnej správy zveruje výkon práv na využívanie obchodne nedostupných kníh v digitálnej podobe na obchodné účely – Zákonná domnienka súhlasu autorov – Neexistencia mechanizmu, ktorý by zabezpečoval efektívne a individualizované informovanie autorov“

V tejto veci bola spornou francúzska vnútroštátna právna úprava, ktorá zverila autorizovanej organizácii pre výber a prerozdelenie poplatkov právo udeliť súhlas na rozmnožovanie a verejný prenos v digitálnej podobe tzv. „obchodne nedostupných“ kníh. Išlo o knihy vydané vo Francúzsku pred 1. januárom 2001, ktoré už žiaden vydavateľ nevydáva na obchodné účely a ktoré nie sú predmetom publikácie v tlačenej alebo digitálnej podobe. Súdny dvor posudzoval podmienky, za ktorých uvedená vnútroštátna úprava umožnila autorom týchto kníh alebo ich právnym nástupcom podať námietky proti výkonu tohto práva autorizovanou organizáciou alebo jeho výkon ukončiť. Následne rozhodol, že uvedená vnútroštátna úprava je v rozpore so smernicou 2001/29.

E. Oblasť: Hospodárska súťaž

Spojené veci C-532/15 a C-538/15 Eurospaneamientos a i. (8. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Služby poskytované právnymi zástupcami – Sadzobník – Súdy – Nemožnosť odklonu“

V tejto veci bol otázný súlad španielskej právnej úpravy týkajúcej sa odmien právnych zástupcov s právom EÚ. Španielske právo konkrétne stanovilo sadzobník odmien, ktorý podriaďuje uvedené odmeny minimálnej sadzbe, ktorá sa môže upraviť len o 12 % smerom nahor alebo nadol. Ich preskúmanie vnútroštátnym súdom je navyše obmedzené na overenie správneho uplatnenia bez možnosti odchýliť sa vo výnimočných prípadoch od limitov stanovených týmto sadzobníkom. Súdny dvor rozhodol, že čl. 101 ZFEÚ a čl. 4 ods. 3 ZEÚ takejto vnútroštátnej úprave nebráni. Vo vzťahu k otázkam týkajúcim sa čl. 56 ZFEÚ však konštatoval nedostatok svojej právomoci, nakoľko spory majú čisto vnútroštátnu povahu a vnútroštátny súd neobjasnil súvislosť s ustanoveniami práva EÚ. K záveru o nedostatku svojej právomoci dospel aj pri otázkach ohľadom súladu s čl. 47 Charty, pretože z rozhodnutí vnútroštátnych súdov nevyplývalo, že predmet sporov vo veci samej patrí do kontextu práva EÚ.

F. Oblasť: Hospodárska a menová politika

C-41/15 Dowling a i. (8. 11. 2016)

„Nariadenie č. 407/2010/EÚ – Európsky finančný stabilizačný mechanizmus – Vykonávacie rozhodnutie 2011/77/EÚ – Finančná pomoc Európskej únie Írsku – Rekapitalizácia vnútroštátnych bánk – Právo obchodných spoločností – Druhá smernica 77/91/EHS – Články 8, 25 a 29 – Rekapitalizácia banky – Zvýšenie základného imania bez rozhodnutia valného zhromaždenia a bez prednostnej ponuky vydaných akcií existujúcim akcionárom – Vydanie nových akcií v nižšej hodnote, ako je ich menovitá hodnota“

Spor v tejto veci sa týkal súdneho príkazu vydaného írskym vnútroštátnym súdom, ktorého účinkom bolo zvýšenie základného imania akciovej spoločnosti (banky) bez súhlasu jej valného zhromaždenia vydaním nových akcií v nižšej hodnote, ako je ich menovitá hodnota, a bez prednostného upisovacieho práva existujúcim akcionárom. Relevantnými okolnosťami v tomto prípade bola finančná kríza a jej dopady na írské banky. Súdny dvor rozhodol, že také opatrenie, akým bol v tejto veci uvedený súdny príkaz, ktoré bolo prijaté v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu, ktorá ohrozuje finančnú stabilitu EÚ, je v súlade s právom EÚ.

G. Oblasť: Nediskriminácia

C-258/15 Salaberria Sorondo (15. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Smernica 2000/78/ES – Článok 2 ods. 2 a článok 4 ods. 1 – Diskriminácia na základe veku – Obmedzenie prijímania príslušníkov polície Autonómneho spoločenstva Baskicka na uchádzačov, ktorí nedosiahli vek

35 rokov – Pojem „základná a rozhodujúca požiadavka na zamestnanie“ – Sledovaný cieľ – Proporcionalita“

Súdny dvor na rozdiel od svojej predchádzajúcej judikatúry² v tejto veci rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že uchádzači o miesta príslušníkov policajného zboru, ktorí zabezpečujú operatívne alebo výkonné úlohy prislúchajúce tomuto zboru, musia mať menej ako 35 rokov, nie je v rozpore s právom EÚ. Rozdiel spočíval v úlohách, ktoré boli príslušníkom polície zverené. V tomto prípade sa od týchto príslušníkov pre plnenie uvedených úloh vyžadovala osobitná fyzická spôsobilosť.

C-443/15 Parris (24. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Smernica 2000/78/ES – Článok 2 – Zákaz diskriminácie na základe sexuálnej orientácie a veku – Vnútroštátny dôchodkový systém – Vyplácanie pozostalostného dôchodku pozostalému registrovanému partnerovi – Podmienka – Uzavretie registrovaného partnerstva skôr, než poistenec v rámci uvedeného systému dovŕši 60 rokov – Civilný zväzok – Nemožnosť v dotknutom členskom štáte pred rokom 2010 – Preukázaný dlhodobý vzťah – Článok 6 ods. 2 – Odôvodnené rozdiely v zaobchádzaní z dôvodu veku“

Pánovi Parrisovi bolo odmietnuté priznanie nároku na pozostalostný dôchodok v prípade jeho úmrtia pre jeho partnera. Súdny dvor v tomto rozsudku predovšetkým konštatoval, že osobný stav a dávky, ktoré sa naň viažu, patria do právomoci členských štátov a právo EÚ nezasahuje do tejto právomoci. V súlade s právom EÚ preto rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá v rámci zamestnaneckého dôchodkového systému podmieňuje nárok pozostalých registrovaných partnerov poistencov na pozostalostný dôchodok splnením podmienky, aby sa registrované partnerstvo uzavrelo skôr, než poistenec dovŕši vek 60 rokov, hoci vnútroštátne právo neumožňovalo dotknutému poistencovi uzavrieť registrované partnerstvo pred dovŕšením tejto vekovej hranice, nepredstavuje ani diskrimináciu na základe sexuálnej orientácie, ani diskrimináciu na základe veku.

H. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-611/14 Canal Digital Danmark (26. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nekalé obchodné praktiky – Smernica 2005/29/ES – Články 6 a 7 – Reklama týkajúca sa predplatného televízneho vysielania cez satelit – Cena predplatného zahŕňajúca okrem mesačného predplatného aj šesťmesačné predplatné za kartu nevyhnutnú na dekódovanie vysielania – Neuvedenie ceny šesťmesačného poplatku, alebo jej uvedenie menej výrazne než ceny mesačného poplatku – Klamlivé konanie – Klamlivé opomenutie konania – Prebratie ustanovenia smernice len do prípravných prác vnútroštátneho zákona, ktorým bola smernica prebratá, a nie do samotného textu tohto zákona“

---

² Rozsudok Súdneho dvora z 13. novembra 2014 vo veci C-416/13 *Vital Pérez*, EU:C:2014:2371.

Spoločnosť Canal Digital poskytovala spotrebiteľom televízne programy, najmä vo forme televíznych programových balíkov. Cena ich predplatného bola stanovená tak, že spotrebiteľ musí zaplatiť mesačný poplatok a zároveň osobitný šesťmesačný poplatok. Spochybnený bol spôsob, akým bola cena predplatného propagovaná. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že ak je cena predplatného obchodníkom stanovená uvedeným spôsobom, táto praktika sa má považovať za klamlivé opomenutie konania, ak je v marketingovej kampani zvýraznená najmä cena mesačného poplatku, zatiaľ čo šesťmesačný poplatok je úplne opomenutý alebo sa zobrazí len menej nápadným spôsobom, ak také opomenutie spôsobí, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal. Toto posúdenie prináleží vnútroštátnemu súdu, a to s prihliadnutím na obmedzenia použitého komunikačného prostriedku, povahu a znaky produktu, ako aj iné opatrenia, ktoré obchodník naozaj prijal na poskytnutie podstatných informácií týkajúcich sa produktu spotrebiteľovi.

C-149/15 Wathelet (9. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 1999/44/ES – Predaj spotrebného tovaru a záruky na spotrebný tovar – Pôsobnosť – Pojem „predávajúci“ – Sprostredkovateľ – Výnimočné okolnosti“

V tejto veci išlo o predaj ojazdeného vozidla, pričom predajca vystupoval iba ako sprostredkovateľ pre súkromnú osobu, ktorá vozidlo vlastnila a predávala. Súdny dvor konštatoval, že pod pojmom „predávajúci“ sa v zmysle smernice 1999/44 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar rozumie aj obchodník, ktorý koná ako sprostredkovateľ na účet súkromnej osoby a ktorý náležite neinformoval spotrebiteľa – kupujúceho o tom, že vlastníkom predávaného tovaru je súkromná osoba, čo musí preskúmať vnútroštátny súd. Tiež rozhodol, že predchádzajúci výklad nezávisí od otázky, či sprostredkovateľ je alebo nie je odmenený za svoje sprostredkovanie.

C-42/15 Home Credit Slovakia (9. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2008/48/ES – Ochrana spotrebiteľa – Spotrebiteľský úver – Článok 1, článok 3 písm. m), článok 10 ods. 1 a 2, článok 22 ods. 1 a článok 23 – Výklad pojmov „písomne“ a „iný trvalý nosič“ – Zmluva odkazujúca na iný dokument – Požiadavka „písomnej formy“ v zmysle vnútroštátneho práva – Uvedenie požadovaných informácií odkazom na objektívne parametre – Náležitosti, ktoré sa majú uviesť v zmluve o úvere na dobu určitú – Dôsledky neuvedenia povinných informácií – Proporcionalita“

V tomto konaní Súdny dvor zodpovedal otázky Okresného súdu Dunajská streda ohľadom uzatvárania zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Okrem iného rozhodol, že všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia byť obsiahnuté v jednom dokumente, ale pri viacerých dokumentoch právo EÚ vyžaduje, aby medzi nimi existovali jasné a presné odkazy. Ďalej je potrebné pojem „písomne“ vykladať autonómne podľa práva EÚ, takže jeho obsah sa nemusí zhodovať s vnútroštátnym významom rovnakého pojmu. Tiež platí, že požiadavka podpisu zmluvy (resp. ďalších písomností) môže byť upravená vnútroštátnym právom a nie je to v rozpore s právom EÚ. Dátumy splatnosti splátok úveru nemusia byť uvedené v zmluve jednotlivo, postačuje aj všeobecná informácia umožňujúca spotrebiteľovi konkrétne dátumy identifikovať. Právo EÚ tiež nevyžaduje, aby súčasťou zmluvy o úvere bola amortizačná tabuľka, a naopak bráni tomu, aby takúto požiadavku stanovil členský štát

vnútroštátnym právom. Napokon členský štát môže vnútroštátnym právom stanoviť, že kvôli neuvedeniu RPMN v zmluve o úvere sa táto zmluva má považovať za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov. K tomuto dôsledku však všeobecne môže viesť iba neuvedenie takých informácií v zmluve, ktoré sa týkajú možnosti spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

C-177/15 *Nelsons* (23. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Informovanie a ochrana spotrebiteľov – Nariadenie (ES) č. 1924/2006 – Výživové a zdravotné tvrdenia o potravinách – Prechodné opatrenia – Článok 28 ods. 2 – Výrobky označené ochrannými známkami alebo obchodnými značkami, ktoré existovali pred 1. januárom 2005 – Prípravky s ‚Bachovými kvetmi‘ – Ochranná známka Európskej únie RESCUE – Výrobky uvádzané na trh ako lieky pred 1. januárom 2005 a ako potraviny po tomto dátume“

Súdny dvor v tejto veci odpovedal na otázku výkladu prechodných opatrení nariadenia 1924/2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách ohľadom predaja kvetových prípravkov, tzv. „Bachových kvetov“. Rozhodol, že v situácii, keď bol výrobok označený ochrannou známkou alebo obchodnou značkou uvádzaný na trh pred 1. januárom 2005 ako liek a po tomto dátume ako potravina, pričom mal rovnaké vlastnosti a bol označený rovnakou ochrannou známkou alebo obchodnou značkou, môžu sa takéto výrobky predávať naďalej do 19. januára 2022, odkedy sa začnú plne uplatňovať ustanovenia tohto nariadenia.

C-127/15 *Verein für Konsumenteninformation* (8. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2008/48/ES – Ochrana spotrebiteľa – Spotrebiteľský úver – Článok 2 ods. 2 písm. j) – Dohody o splátkovom kalendári – Odložené platby bez poplatkov – Článok 3 písm. f) – Sprostredkovatelia úveru – Spoločnosti na vymáhanie pohľadávok konajúce v mene veriteľov“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal postavením inkasnej spoločnosti ako sprostredkovateľa úveru v zmysle smernice o spotrebiteľských úveroch, ako aj tým, či dohoda o splátkovom kalendári uzatvorená touto spoločnosťou predstavuje zmluvu o úvere, ktorá sa týka odloženej platby existujúceho dlhu bez poplatku, na ktorú sa smernica nevzťahuje. Okrem iného rozhodol, že uvedená dohoda sa nepovažuje za uzavretú „bez poplatku“ v zmysle smernice, ak sa v nej spotrebiteľ zaväzuje vrátiť celú výšku úveru a zaplatiť úroky alebo náklady, ktoré neboli uvedené v pôvodnej zmluve o úvere. Nič na tom nemení, že sumy uvedené v dohode o splátkovom kalendári neprevyšujú sumy, ktoré by bolo možné požadovať pri neexistencii dohody medzi zmluvnými stranami podľa vnútroštátnej právnej úpravy uplatniteľnej v dôsledku omeškania s platením.

I. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb

C-2/15 *DHL Express (Austria)* (16. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 97/67/ES – Článok 9 – Poštové služby v Európskej únii – Povinnosť prispievať na prevádzkové náklady regulačného orgánu v poštovom sektore – Rozsah“

Spoločnosti DHL bola uložená povinnosť finančne prispievať na financovanie štátneho regulačného orgánu. Spoločnosť DHL tvrdila, že smernica 97/67 obmedzuje túto povinnosť iba na podniky, ktoré poskytujú služby patriace do rámca univerzálnej služby. Súdny dvor však rozhodol, že smernica 97/67 nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá všetkým poskytovateľom služieb v poštovom sektore, vrátane tých, ktorí neposkytujú služby, ktoré patria do rámca univerzálnej služby, povinnosť prispievať na financovanie regulačného orgánu povereného reguláciou tohto sektora.

C-316/15 Hemming (16. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Smernica 2006/123/ES – Článok 13 ods. 2 – Postupy pri udeľovaní povolení – Pojem poplatky, ktoré môžu vzniknúť v dôsledku žiadosti“

Predmetom sporu v tejto veci bol poplatok, ktorý mal byť zaplatený pri podaní žiadosti o udelenie alebo predĺženie platnosti licencie. Tento poplatok pozostával z dvoch častí. Prvá časť súvisela s administratívnym spracovaním žiadosti a bola nenávratná. Druhá, podstatne väčšia časť, sa týkala správy systému udeľovania licencií a bola návratná v prípade zamietnutia žiadosti. Vnútroštátny súd sa pýtal, či čl. 13 ods. 2 smernice 2006/123 za uvedených okolností bráni požiadavke, aby bol v okamihu podania žiadosti o udelenie alebo predĺženie platnosti povolenia zaplatený poplatok, ktorého časť zodpovedá nákladom spojeným so správou a kontrolou dotknutého systému udeľovania povolení, aj keď je táto časť v prípade zamietnutia uvedenej žiadosti návratná. Súdny dvor rozhodol, že taká požiadavka ako vo veci samej nie je v súlade s predmetným ustanovením smernice 2006/123, a je tak v rozpore s právom EÚ.

J. Oblasť: Sociálna politika

C-454/15 Webb-Sämann (24. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2008/94/ES – Článok 8 – Ochrana zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa – Ustanovenia týkajúce sa sociálneho zabezpečenia – Pôsobnosť – Opatrenia potrebné na ochranu okamžitých alebo budúcich nárokov zamestnancov v rámci doplnkových dôchodkových systémov – Povinnosť stanoviť právo na vyňatie nezaplatených dôchodkových príspevkov z konkurznej podstaty – Neexistencia“

Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi p. Webb-Sämannom a správcom konkurznej podstaty jeho zamestnávateľa, ktorého predmetom bolo právo na vyňatie dôchodkových príspevkov, ktoré táto spoločnosť nezaplatila pred začiatkom platobnej neschopnosti, z konkurznej podstaty. Súdny dvor konštatoval, že čl. 8 smernice 2008/94 v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa neukladá povinnosť, aby zrážky zo mzdy prevedené na príspevky na dôchodkové zabezpečenie bývalého zamestnanca, ktoré mal tento zamestnávateľ vložiť na dôchodkové konto v prospech tohto zamestnanca, boli vyňaté z majetku, ktorý podlieha konkurzu.

C-395/15 Daouidi (1. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Články 1 až 3 – Zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe zdravotného postihnutia – Existencia ‚zdravotného postihnutia‘ – Pojem ‚dlhodobé telesné, mentálne, intelektuálne alebo zmyslové postihnutie‘ – Charta základných práv Európskej únie – Články 3, 15, 21, 30, 31, 34 a 35 – Prepustenie zamestnanca, ktorý je dočasne práceneschopný na neurčitú dobu podľa vnútroštátneho práva“

Konanie v tejto veci sa týkalo prepustenia zamestnanca z práce v čase dočasnej práceneschopnosti. Súdny dvor rozhodol, že to, že dotknutá osoba je na neurčitú dobu dočasne práceneschopná podľa vnútroštátneho práva z dôvodu pracovného úrazu, samo osebe neznamena, že obmedzenie pracovnej schopnosti tejto osoby možno kvalifikovať ako „dlhodobé“ v zmysle definície pojmu „zdravotné postihnutie“. K indiciám, na základe ktorých možno vyvodit záver, že obmedzenie je „dlhodobé“, patri podľa Súdneho dvora najmä skutočnosť, že v čase údajne diskriminačného aktu práceneschopnosť dotknutej osoby nie je presne časovo ohraničená, pokiaľ ide o perspektívu jej ukončenia v krátkom termíne, alebo skutočnosť, že táto práceneschopnosť sa môže pred uzdravením uvedenej osoby výrazne predĺžiť. V rámci overenia tohto „dlhodobého“ charakteru sa musí vnútroštátny súd opierať o všetky objektívne informácie, ktoré má k dispozícii, a najmä o dokumenty a osvedčenia týkajúce sa stavu tejto osoby, vypracované na základe aktuálnych lekárskeých a vedeckých poznatkov a údajov.

K. Oblasť: Štátna pomoc

C-590/14 P DEI a Európska komisia v. Alouminion tis Ellados (26. 10. 2016)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Výroba hliníka – Zvýhodnená sadzba za elektrickú energiu poskytnutá na základe zmluvy – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Výpoveď zmluvy – Právne pozastavenie účinkov výpovede zmluvy – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Pojmy ‚existujúca pomoc‘ a ‚nová pomoc‘ – Rozlišovanie“

Spoločnosť DEI navrhla svojím odvolaním zrušenie rozsudku Všeobecného súdu³, ktorým tento súd zrušil rozhodnutie EK o štátnej pomoci poskytnutej Gréckom podniku Alouminion prostredníctvom preferenčnej tarify na elektrickú energiu. Súdny dvor vyhovel prvému odvolaciemu dôvodu ako celku, napadnutý rozsudok Všeobecného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okrem iného totiž podľa Súdneho dvora platí, že predĺženie platnosti opatrenia pomoci predstavuje zmenu existujúcej pomoci, a preto je novou pomocou. Tiež platí, že aj rozhodnutie vnútroštátneho súdu o nariadení predbežného opatrenia môže mať za následok poskytnutie štátnej pomoci.

C-211/15 P Orange v. Európska komisia (26. 10. 2016)

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá France Télécom zo strany Francúzskej republiky – Reforma spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti

---

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 8. októbra 2014 vo veci T-542/11 *Alouminion v. Európska komisia*, EU:T:2014:859.

France Télécom – Zníženie náhrady, ktorú má spoločnosť France Télécom zaplatiť štátu – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za podmienenčne zlučiteľnú s vnútorným trhom – Pojem „pomoc“ – Pojem „hospodárska výhoda“ – Selektívnosť – Narušenie hospodárskej súťaže – Skreslenie skutkových okolností – Nedostatok odôvodnenia – Nahradenie odôvodnenia“

Spoločnosť Orange, predtým France Télécom, sa v tejto veci domáhala zrušenia rozsudku Všeobecného súdu⁴, ktorým zamietol návrh tejto spoločnosti na zrušenie rozhodnutia EK o štátnej pomoci. Základom sporu bola reforma spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti France Télécom, ktorú Francúzska republika zaviedla v prospech tejto spoločnosti. Túto reformu EK považovala za zlučiteľnú s vnútorným trhom z hľadiska pravidiel o štátnej pomoci, avšak iba za ňou stanovených podmienok. Súdny dvor neprijal žiadny z argumentov spoločnosti Orange a odvolanie zamietol, čím potvrdil platnosť rozhodnutia EK.

C-449/14 P DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Európska komisia (10. 11. 2016)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Schéma pomoci v prospech prevádzkovateľa verejnoprávneho rozhlasového vysielania – Záväzky služby vo verejnom záujme – Započítanie – Článok 106 ods. 2 ZFEÚ – Rozhodnutie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Zmena spôsobu financovania – Daňové opatrenia – Daň uložená prevádzkovateľom plateného televízneho vysielania – Rozhodnutie, ktorým sa zmenená schéma pomoci vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Zohľadnenie spôsobu financovania – Existencia záväzného vzťahu určenia medzi daňou a schémou pomoci – Priamy vplyv príjmu z dane na výšku pomoci – Kompenzácia čistých nákladov na poskytovanie služby vo verejnom záujme – Konkurenčný vzťah medzi osobou povinnou platiť daň a príjmom pomoci – Skreslenie vnútroštátneho práva“

Všeobecný súd svojím rozsudkom⁵ zamietol žalobu spoločnosti DTS smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia EK o štátnej pomoci. Sporným bola v tomto prípade reforma financovania verejnoprávneho vysielateľa rozhlasového a televízneho vysielania v Španielsku. V rámci nej sa pôvodne duálny systém financovania zmenil na takmer výlučne verejne financovaný systém. Zdrojom financovania už totiž nemali byť napr. reklama a teleshopping. EK rozhodla, že takto upravený systém financovania španielskeho prevádzkovateľa verejnoprávneho rozhlasového a televízneho vysielania Španielskom je zlučiteľný s vnútorným trhom. Spoločnosť DTS sa proti rozsudku Všeobecného súdu odvolala. Súdny dvor odvolanie spoločnosti DTS zamietol. Tiež zamietol vzájomné odvolanie spoločností Telefónica ako nedôvodné.

C-486/15 P Európska komisia v. Francúzska republika a Orange (30. 11. 2016)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Finančné opatrenia v prospech spoločnosti France Télécom – Návrh akcionárskej pôžičky – Verejné vyhlásenia francúzskeho štátu – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom – Pojem „pomoc“ – Pojem „ekonomická výhoda“ – Kritérium

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2015 vo veci T-385/12 *Orange v. Európska komisia*, EU:T:2015:117.

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2014 vo veci T-533/10 *DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Európska komisia*, EU:T:2014:629.

obozretného súkromného investora – Povinnosť Všeobecného súdu uviesť odôvodnenie – Hranice súdneho preskúmania – Skreslenie sporného rozhodnutia“

EK sa svojím odvolaním domáhala zrušenia rozsudku Všeobecného súdu⁶, ktorým Všeobecný súd zrušil čl. 1 rozhodnutia EK o štátnej pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti France Télécom. Konkrétne išlo o akcionársku pôžičku, ktorú Francúzsko poskytlo France Télécom v decembri 2002 vo forme úverovej linky vo výške 9 miliárd eur v spojitosti s vyhláseniami francúzskych predstaviteľov a orgánov od júla 2002. Súdny dvor sa vecou zaoberal už druhýkrát.⁷ Tentokrát Súdny dvor zamietol odvolanie EK a definitívne potvrdil, že rozhodnutie EK je zrušené.

L. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-195/15 Senior Home (26. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Konkurzné konania – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Článok 5 – Pojem ‚vecné práva tretích strán‘ – Zákonné bremeno, ktoré zaťažuje nehnuteľnosti a zaručuje výber pozemkovej dane“

Táto vec sa týkala núteného predaja nehnuteľnosti patriacej konkrétnej spoločnosti z dôvodu vymáhania nedoplatkov na pozemkovej dani v jednom členskom štáte EÚ, pričom voči uvedenej spoločnosti bolo začaté konkurzné konanie v inom členskom štáte EÚ. Súdny dvor konštatoval, že záložné právo, ktoré vzniklo na základe vnútroštátneho ustanovenia, podľa ktorého na nehnuteľnosti dlžníka pozemkových daní zo zákona viazne zákoné vecné bremeno a tento vlastník musí strieť exekúciu daňovej pohľadávky na tejto nehnuteľnosti, predstavuje „vecné právo“ podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia o konkurznom konaní. Začatie konkurzného konania pritom v zmysle uvedeného ustanovenia nemá vplyv na vecné práva veriteľov a tretích strán, ktoré sa vzťahujú na majetok vo vlastníctve dlžníka, vrátane nehnuteľnosti, ktorý sa v čase začatia konania nachádza na území iného členského štátu.

C-428/15 D. (27. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Právomoc a uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností – Nariadenie (ES) č. 2201/2003 – Článok 15 – Postúpenie veci súdu iného členského štátu – Pôsobnosť – Podmienky uplatňovania – Súd, ktorý je vo vhodnejšej situácii – Najlepší záujem dieťaťa“

Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Child and Family Agency a pani D., ktorý sa týkal druhu starostlivosti, ktorý sa mal nariadiť vo vzťahu k druhému dieťaťu tejto pani, maloletému R. Súdny dvor sa zaoberal výkladom čl. 15 nariadenia Brusel IIa s názvom „Postúpenie súdu, ktorý je vo vhodnejšej

---

⁶ Rozsudok Všeobecného súdu z 2. júla 2015 v spojených veciach T-425/04 RENV a T-444/04 RENV *Francúzska republika a Orange v. Európska komisia*, EU:T:2015:450.

⁷ Rozsudok Všeobecného súdu z 21. mája 2010 v spojených veciach T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04 *France a i. v. Európska komisia*, EU:T:2010:216 a rozsudok Súdneho dvora z 19. marca 2013 v spojených veciach C-399/10 P a C-401/10 P *Bouygues a Bouygues Télécom v. Európska komisia a i.*, EU:C:2013:175.

situácii na prejednanie veci“. Predovšetkým rozhodol, že uvedený článok sa uplatní na návrh v oblasti ochrany detí, patriaci do verejného práva, ak je tento návrh podaný príslušným orgánom členského štátu a týka sa prijatia opatrení v oblasti rodičovských práv a povinností, ak vyhlásenie súdu druhého členského štátu o prevzatí právomoci vyžaduje, aby orgán tohto druhého členského štátu následne podal návrh na začatie konania podľa svojho vnútroštátneho práva, ktorý je odlišný od návrhu podaného v prvom členskom štáte a ktorý sa môže prípadne týkať odlišných skutkových okolností. Súdny dvor ďalej ozrejmil výklad prvého odseku predmetného ustanovenia, pričom vysvetlil, čo má a čo naopak nemá vnútroštátny súd brať do úvahy pri posudzovaní prínosu a vplyvu možného postúpenia veci súdu iného členského štátu, najmä pokiaľ ide o situáciu dotknutého dieťaťa.

C-439/16 PPU Milev (27. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Justičná spolupráca v trestných veciach – Smernica (EÚ) 2016/343 – Články 3 a 6 – Časová pôsobnosť – Súdne preskúmanie väzby obžalovaného – Vnútroštátna právna úprava, ktorá počas sporovej časti konania zakazuje skúmať, či existuje dôvodné podozrenie, že obžalovaný spáchal trestný čin – Rozpor s článkom 5 ods. 1 písm. c) a článkom 5 ods. 4 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – Miera voľnej úvahy ponechaná vnútroštátnym súdom pri rozhodovaní, či uplatnia uvedený dohovor“

Najvyšší súd v Bulharsku svojím stanoviskom konštatoval rozpor medzi vnútroštátnou procesnou úpravou v oblasti trestného práva a EDĽP. Konkrétne išlo o otázku, či ponechanie obžalovaného vo väzbe počas sporovej časti trestného konania musí podliehať súdnemu preskúmaniu týkajúcemu sa aj otázky, či pretrváva dôvodné podozrenie, že spáchal trestný čin, ktorý sa mu vytýka. Uvedený súd však nechal na bulharské súdy, aby sa rozhodli, či uplatnia judikatúru ESĽP alebo vnútroštátnu právnu úpravu, kým ju zákonodarcia nezmení. Toto prejudiciálne konanie sa týkalo súladu uvedeného stanoviska so smernicou 2016/343 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní, ktorej lehota na prebratie uplynie až 1. apríla 2018. Súdny dvor rozhodol, že predmetné stanovisko nie je takej povahy, že by mohlo po uplynutí lehoty na prebratie tejto smernice vážne ohroziť dosiahnutie cieľov predpísaných touto smernicou.

C-554/14 Ognyanov (8. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV – Článok 17 – Právo, ktorým sa riadi výkon trestu – Výklad vnútroštátneho ustanovenia vykonávajúceho štátu, ktoré stanovuje skrátenie trestu odňatia slobody z dôvodu práce vykonanej odsúdenou osobou počas obdobia odňatia slobody v štáte pôvodu – Právne účinky rámcových rozhodnutí – Povinnosť konformného výkladu“

Bulharské vnútroštátne pravidlo bolo vykladané takým spôsobom, že umožňuje vykonávajúcemu štátu priznať odsúdenej osobe skrátenie dĺžky trestu z dôvodu práce, ktorú vykonala počas odňatia slobody v štáte pôvodu, aj keď príslušné orgány štátu pôvodu (v tomto prípade Dánsko) v súlade so svojím právnym poriadkom takéto skrátenie trestu nepriznali. Súdny dvor rozhodol, že takýto postup je v rozpore s právom EÚ. Ďalej rozhodol, že rámcové rozhodnutie 2008/909 nemá priamy účinok. Vnútroštátny súd je však povinný zohľadniť všetky pravidlá vnútroštátneho práva a vykladať ich v čo najväčšej možnej miere v súlade s príslušným rámcovým rozhodnutím tak, aby dosiahol ním sledovaný

výsledok, pričom v prípade potreby z vlastnej iniciatívy neuplatní výklad podaný vnútroštátnym súdom rozhodujúcim v poslednom stupni, ktorý nie je zlučiteľný s právom EÚ.

C-212/15 ENEFI (9. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Konkurzné konania – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Článok 4 – Účinky stanovené podľa právnej úpravy členského štátu týkajúce sa pohľadávok, ktoré neboli predmetom konkurzného konania – Zánik – Daňová povaha pohľadávky – Neexistencia vplyvu – Článok 15 – Pojem ‚ešte neuzavreté súdne procesy‘ – Exekučné konania – Vylúčenie“

Tento návrh sa týkal vymáhania daňovej pohľadávky prostredníctvom exekúcie v Rumunsku proti spoločnosti, ktorá mala sídlo v Maďarsku a kde sa proti nej viedlo konkurzné konanie. Táto daňová pohľadávka nebola v tomto konkurznom konaní prihlásená a právo, ktoré z nej vyplýva, tak podľa maďarského práva zaniklo. Súdny dvor rozhodol, že ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa konkurzné konanie začne, ktoré stanovujú vo vzťahu k veriteľovi, ktorý sa uvedeného konania nezúčastnil, zánik nároku vymáhať svoju pohľadávku alebo odklad exekúcie takejto pohľadávky v inom členskom štáte, patria do rozsahu pôsobnosti čl. 4 nariadenia o konkurznom konaní. Súdny dvor ďalej konštatoval, že daňová povaha pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa konkurzné konanie začne, nemá vplyv na túto odpoveď.

C-452/16 PPU Poltorak (10. 11. 2016)

C-453/16 PPU Özçelik (10. 11. 2016)

C-477/16 PPU Kovalkovas (10. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konania – Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 1 ods. 1 – Pojem ‚súdne rozhodnutie‘ – Článok 6 ods. 1 – Článok 8 ods. 1 – Pojem ‚vydávajúci súdny orgán‘ – Pojem ‚zatýkajúci rozkaz‘ – Autonómny pojem úniijného práva – Európsky zatýkací rozkaz vystavený Rikspolisstyrelsen (policajné prezídium, Švédsko) s cieľom výkonu trestu odňatia slobody – Vnútroštátny zatýkací rozkaz vystavený policajným orgánom a potvrdený štátnym zástupcom pre účely trestného stíhania – Európsky zatýkací rozkaz vystavený ministerstvom spravodlivosti Litovskej republiky s cieľom výkonu trestu odňatia slobody“

Súdny dvor sa v týchto konaniach zaoberal výkladom rámcového rozhodnutia o európskom zatýkacom rozkaze. V konaniach C-452/16 PPU a C-477/16 PPU rozhodol, že pojem „súdny orgán“ je autonómnym pojmom práva EÚ, pričom ani policajný orgán, akým je švédske policajné prezídium, ani orgán výkonnej moci, akým je litovské ministerstvo spravodlivosti, nespadá pod pojem „vydávajúci súdny orgán“. Podľa Súdneho dvora sa teda európsky zatýkací rozkaz vystavený uvedenými orgánmi s cieľom výkonu rozsudku o treste odňatia slobody nemôže považovať za „súdne rozhodnutie“. Vo veci C-453/16 PPU Súdny dvor však naopak rozhodol, že potvrdenie vnútroštátneho zatýkacieho rozkazu, ktorý bol predtým vystavený policajným orgánom pre účely trestného stíhania, zo strany maďarského štátneho zástupcu, predstavuje „súdne rozhodnutie“ v zmysle uvedeného rámcového rozhodnutia.

M. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-292/15 Hörmann Reisen (27. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné obstarávanie – Služby vo verejnom záujme v autobusovej osobnej doprave – Nariadenie (ES) č. 1370/2007 – Článok 4 ods. 7 – Subdodávka – Povinnosť poskytovateľa služieb vo verejnom záujme, aby sám poskytoval podstatnú časť služieb vo verejnom záujme v osobnej doprave – Rozsah – Článok 5 ods. 1 – Zadávacie konania – Zadanie verejnej zákazky v súlade so smernicou 2004/18/ES“

Verejní obstarávatelia zverejnili oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania týkajúceho sa poskytnutia služieb vo verejnom záujme v autobusovej osobnej doprave na niektorých regionálnych linkách. Podľa tohto oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania boli uchádzači oprávnení použiť subdodávateľské podniky v maximálnom rozsahu 30 % plnenia, vypočítanom v závislosti od kilometrov autobusovej siete. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že nie je v rozpore s právom EÚ, aby verejný obstarávateľ stanovil, že hospodársky subjekt poverený správou a vykonaním takej služby vo verejnom záujme v autobusovej osobnej doprave, aká je dotknutá vo veci samej, musí 70 % tejto služby poskytnúť priamo.

C-553/15 Undis Servizi (8. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky na služby – Zadanie zákazky bez vyhlásenia zadávacieho konania – Tzv. ‚in house‘ zadanie zákazky – Podmienky – Podobná kontrola – Vykonanie podstatnej časti činnosti – Spoločnosť s verejnou kapitálovou účasťou, ktorej bola zákazka zadaná, vlastnená viacerými územnými samosprávnymi celkami – Činnosť vykonávaná taktiež v prospech územných samosprávnych celkov, ktoré nie sú akcionármi – Činnosť nariadená orgánom verejnej moci, ktorý nie je akcionárom“

Súdny dvor sa zaoberal kritériami pre tzv. „in house“ zadanie zákazky. Konkrétne išlo v tomto prípade o spoločnosť vo vlastníctve viacerých samospráv, ktorá vykonávala činnosť v oblasti nakladania s odpadom aj pre samosprávy, ktoré neboli jej vlastníčkami, a to na základe rozhodnutia orgánu verejnej moci. Sporné okrem iného bolo, akým spôsobom zohľadniť túto činnosť pri určovaní, či daná spoločnosť vykonávala podstatnú časť svojej činnosti pre verejného obstarávateľa, čo je jednou z podmienok pre výnimku „in house“ zadania zákazky. Súdny dvor v tejto súvislosti rozhodol, že činnosť v prospech územných samosprávnych celkov, ktoré nie sú akcionármi uvedenej spoločnosti a nevykonávajú nad ňou žiadnu kontrolu, treba považovať za činnosť vykonávanú v prospech tretích osôb. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že uvedenú činnosť nariadil dotknutej spoločnosti orgán verejnej moci, ktorý tiež nie je jej akcionárom.

N. Oblasť: Voľný pohyb kapitálu

C-464/14 SECIL (24. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Články 63 až 65 ZFEÚ – Dohoda o pridružení medzi ES a Tuniskom – Články 31, 34 a 89 – Dohoda o pridružení medzi ES a Libanonom –

Články 31, 33 a 85 – Daň z príjmov právnických osôb – Dividendy získané od spoločnosti usadenej v členskom štáte sídla spoločnosti príjemcu – Dividendy získané od spoločnosti usadenej v treťom štáte, ktorý je zmluvnou stranou dohody o pridružení – Rozdielne zaobchádzanie – Obmedzenie – Odôvodnenie – Účinnosť daňových kontrol – Možnosť dovolávať sa článku 64 ZFEÚ v súvislosti s dohodami o pridružení medzi ES a Tuniskom a ES a Libanonom“

Vnútroštátny súd sa svojimi otázkami pýtal, či sa ustanovenia ZFEÚ týkajúce sa voľného pohybu kapitálu, ako aj ustanovenia dohôd medzi EÚ a Tuniskom a medzi EÚ a Libanonom o zamedzení dvojitého zdanenia majú vykladať v tom zmysle, že bránia daňovému zaobchádzaniu, ktoré Portugalsko uplatňuje na dividendy vyplácané spoločnosti so sídlom v tomto členskom štáte zo strany spoločností so sídlom v tretích štátoch, a to v Tunisku a Libanone. Súdny dvor v tejto veci odpovedal na 14 položených otázok, pričom svoj výrok rozdelil do piatich bodov a 20 odrážok. Okrem iného rozhodol, že za určitých podmienok portugalská právna úprava môže byť v rozpore s právom EÚ. Ďalej predovšetkým rozhodol, že čl. 34 ods. 1 dohody medzi EÚ a Tuniskom a čl. 31 dohody medzi EÚ a Libanonom majú priamy účinok. Napokon pripomenul, že sumy vybrané v rozpore s právom EÚ musia byť vrátené daňovému poplatníkovi spolu s úrokom.

O. Oblasť: Voľný pohyb tovaru

C-220/15 Európska komisia v. Spolková republika Nemecko (27. 10. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Voľný pohyb tovaru – Smernica 2007/23/ES – Uvádzanie pyrotechnických výrobkov na trh – Článok 6 – Voľný pohyb pyrotechnických výrobkov, ktoré spĺňajú požiadavky smernice – Vnútroštátna právna úprava, ktorá podmieňuje uvedenie pyrotechnických výrobkov na trh splnením dodatočných požiadaviek – Povinnosť predchádzajúceho ohlásenia na vnútroštátnom orgáne oprávneného preskúmať a meniť návody na použitie pyrotechnických výrobkov“

Súdny dvor vyhovel žalobe EK a rozhodol, že Nemecko si tým, že nad rámec požiadaviek stanovených smernicou 2007/23 a napriek predchádzajúcemu posudzovaniu zhody pyrotechnických výrobkov stanovilo jednak, že tieto výrobky pred svojím uvedením na trh podliehajú konaniu podľa vnútroštátneho ustanovenia, a jednak, že vnútroštátny orgán má na základe tohto ustanovenia právomoc kontrolovať návody na použitie týchto výrobkov a v prípade potreby ich zmeniť, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2007/23 a porušilo tak právo EÚ.

P. Oblasť: Životné prostredie

C-290/15 D'Oultremont a i. (27. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Posudzovanie vplyvov určitých plánov a programov na životné prostredie – Smernica 2001/42/ES – Článok 2 písm. a) a článok 3 ods. 2 písm. a) – Pojem „plány a programy“ – Podmienky týkajúce sa výstavby veterných elektrární, ktoré stanovuje legislatívny výnos – Ustanovenia týkajúce sa najmä opatrení v oblasti bezpečnosti, kontroly, uvedenia do pôvodného stavu a zábezpeky, ako aj hlukových noriem stanovených vzhľadom na využívanie území“

Valónska vláda prijala legislatívny výnos obsahujúci rozličné ustanovenia týkajúce sa výstavby veterných elektrární, ktoré treba dodržiavať v rámci vydávania správnych povolení týkajúcich sa

výstavby a prevádzkovania takýchto zariadení. Vnútroštátny súd sa pýtal, či takýto výnos patrí pod pojem „plány a programy“ podľa smernice o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie. Súdny dvor rozhodol, že taký legislatívny výnos, o aký ide vo veci samej, patrí pod pojem „plány a programy“ v zmysle uvedenej smernice.

C-243/15 Lesoochranárske zoskupenie VLK (8. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 92/43/EHS – Ochrana prirodzených biotopov – Článok 6 ods. 3 – Aarhuský dohovor – Účasť verejnosti na rozhodovacom procese a prístup k spravodlivosti v oblasti životného prostredia – Články 6 a 9 – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 – Právo na účinnú súdnu ochranu – Projekt realizácie oplotenia – Chránená krajinná oblasť Strážovské vrchy – Správne povoľovacie konanie – Organizácia na ochranu životného prostredia – Žiadosť o priznanie postavenia účastníka konania – Zamietnutie – Súdny prostriedok nápravy“

Správny orgán v minulosti nepriznal LZ VLK postavenie účastníka konania, ale len zúčastnenej osoby. LZ VLK tento postup napadlo žalobou na súde. Správny orgán však medzitým vydal rozhodnutie v merite veci. Sporné v zásade bolo, či v takom prípade môže vnútroštátny súd zastaviť konanie o žalobe LZ VLK a odkázať ho na podanie inej žaloby. Prejudiciálne konanie inicioval Najvyšší súd SR. Súdny dvor v podstate rozhodol, že v danej situácii nemôže správne konanie právoplatne skončiť pred prijatím a nadobudnutím právoplatnosti súdneho rozhodnutia o postavení účastníka konania. Za rozporný s právom EÚ Súdny dvor za daných okolností označil taký výklad vnútroštátneho práva, podľa ktorého sa žaloba o účasť nemusi nevyhnutne preskúmať počas priebehu správneho konania a automaticky sa zamietne ihneď po vydaní rozhodnutia v merite veci, čo núti dotknutú organizáciu podať inú žalobu.

C-504/14 Európska komisia v. Helénska republika (10. 11. 2016)

*„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Ochrana prírody – Smernica 92/43/EHS – Článok 6 ods. 2 a 3 a článok 12 ods. 1 písm. b) a d) – Voľne žijúce živočíchy a voľne žijúce rastliny – Ochrana prirodzených biotopov – Morská korytnačka *Caretta caretta* – Ochrana morských korytnačiek v zálive Kyparisie – Územie európskeho významu „Duny Kyparisie“ – Ochrana druhov“*

EK svojou žalobou žiadala, aby Súdny dvor určil, že Grécko si v súvislosti s osobitne chráneným územím Dún Kyparisie nesplnilo svoje povinnosti zo smernice 92/43 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín. EK vytýkala Grécku predovšetkým nesplnenie si povinností pri ochrane morskej korytnačky *Caretta caretta*. Súdny dvor už pritom v súvislosti s inou lokalitou rozhodol⁸, že Grécko si pri ochrane tejto korytnačky nesplnilo svoje povinnosti. Súdny dvor vyhovel aj tejto žalobe EK a konštatoval, že Grécko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z predmetnej smernice.

---

⁸ Rozsudok Súdneho dvora z 30. januára 2002 vo veci C-103/00 *Európska komisia v. Helénska republika*, EU:C:2002:60 a rozsudok Súdneho dvora zo 17. júla 2014 vo veci C-600/12 *Európska komisia v. Helénska republika*, EU:C:2014:2086.

C-348/15 Stadt Wiener Neustadt (17. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Posudzovanie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie – Smernica 85/337/EHS – Smernica 2011/92/EÚ – Rozsah pôsobnosti – Pojem ‚osobitný vnútroštátny právny predpis‘ – Neposúdenie vplyvov na životné prostredie – Právoplatné povolenie – Legislatívna náprava neposúdenia vplyvov na životné prostredie a posteriori – Zásada spolupráce – Článok 4 ZEÚ“

Spoločnosť .A.S.A. Abfall Service prevádzkovala na území mesta Wiener Neustadt zariadenie na spracovanie náhradného paliva na základe povolení vydaných týmto mestom. Krajinská vláda povolila zvýšenie kapacity zariadenia bez toho, aby bol projekt rozšírenia predmetom posudzovania jeho vplyvov na životné prostredie, opierajúc sa pritom o špecifické ustanovenie vnútroštátneho práva. Podľa uvedeného ustanovenia sa projekt, ktorý bol predmetom rozhodnutia prijatého za porušenia povinnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie, v súvislosti s ktorým uplynula lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodnutia, má považovať za legálne povolený. Súdny dvor konštatoval, že zábery pokryté uvedeným ustanovením nie sú vylúčené z pôsobnosti smernice 85/337. Rovnako označil za v rozpore s právom EÚ, pokiaľ uvedené ustanovenie stanovuje, že predchádzajúce posudzovanie vplyvov na životné prostredie sa má považovať za uskutočnené pre daný projekt.

C-673/13 P Európska komisia v. Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe (23. 11. 2016)

C-442/14 Bayer CropScience a Stichting De Bijenstichting (23. 11. 2016)

„Odvolanie – Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Prístup k dokumentom inštitúcií – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Životné prostredie – Aarhuský dohovor – Nariadenie (ES) č. 1367/2006 – Článok 6 ods. 1 – Riziko poškodenia obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby – Pojem ‚informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia‘ – Dokumenty týkajúce sa povoloacieho konania týkajúceho sa účinnej látky obsiahnutej v prípravkoch na ochranu rastlín – Účinná látka glyfozát – Smernica 2003/4/ES – Článok 4 ods. 2 – Prístup verejnosti k informáciám – Pojem ‚informácie o emisiách do životného prostredia‘ – Smernica 91/414/EHS – Smernica 98/8/ES – Nariadenie (ES) č. 1107/2009 – Uvedenie prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh – Dôverné zaobchádzanie – Ochrana priemyselných a obchodných záujmov“

Súdny dvor sa v oboch týchto veciach zaoberal prístupom k dokumentom týkajúcim sa životného prostredia. EK svojím odvolaním vo veci C-673/13 P navrhla zrušiť rozsudok Všeobecného súdu⁹, ktorým bolo čiastočne zrušené jej rozhodnutie zamietajúce prístup k dokumentom týkajúcim sa účinnej látky glyfozát. Prejudiciálne konanie vo veci C-442/14 sa týkalo prístupu k informáciám, ktoré boli predložené v konaní o vydanie povolenia na prípravok na ochranu rastlín a biocídny prípravok. Súdny dvor v oboch prípadoch ozrejmil výklad pojmu „emisie do životného prostredia“ a pojmu „informácie týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“. Vo veci C-673/13 P navyše rozhodol, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že na to, aby informácia spadala pod pojem „informácie

⁹ Rozsudok Všeobecného súdu z 8. októbra 2013 vo veci T-545/11 *Stichting Greenpeace Nederland and PAN Europe v. Európska komisia*, EU:T:2013:523.

týkajú[ce sa] emisií do životného prostredia“, postačuje, aby sa informácia dostatočne priamo týkala emisií do životného prostredia, a napadnutý rozsudok zrušil.

C-645/15 Bund Naturschutz in Bayern a Wilde (24. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Posudzovanie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie – Smernica 2011/92/EÚ – Projekt podliehajúci posúdeniu – Príloha I bod 7 – Európska dohoda o hlavných medzinárodných dopravných ťahoch (AGR) – Rozšírenie štvorprúdovej cesty na dĺžke kratšej ako 10 km“

Spor v tejto veci sa týkal rozhodnutia, ktorým bola schválená úprava niektorých častí cesty na území mesta Norimberg bez posúdenia vplyvu tejto úpravy na životné prostredie. Súdny dvor najprv konštatoval, že príloha I smernice 2011/92 sa nevzťahuje na projekt rozšírenia cesty, ktorý sa týka úseku s dĺžkou kratšou ako 10 km, aj keď pozostáva z úpravy už existujúcej štvor- alebo viacprúdovej cesty. Ďalej konštatoval, že „cestami prvej triedy“ v zmysle tejto smernice sú cesty, ktorých technické charakteristiky sú uvedené v Dohode AGR, aj v prípade, že tieto cesty nie sú súčasťou siete hlavných medzinárodných dopravných ťahov alebo sa nachádzajú na území mesta. Súdny dvor nakoniec rozhodol, že pojem „stavba“ v zmysle smernice 2011/92 sa týka realizácie diel, ktoré predtým neexistovali, alebo fyzickej zmeny existujúcich stavieb. Pre posúdenie, či taká zmena môže byť svojím rozsahom a spôsobom realizácie považovaná za rovnú takej stavbe, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby zohľadnil všetky charakteristiky dotknutého diela, a nielen jeho dĺžku alebo zachovanie jeho pôvodnej trasy.

Q. Oblasť: Zásady, ciele a úlohy Zmlúv

C-268/15 Ullens de Schooten (15. 11. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Základné slobody – Články 49, 56 a 63 ZFEÚ – Situácia, ktorej všetky okolnosti sa obmedzujú len na jeden členský štát – Mimozmluvná zodpovednosť členského štátu za škodu spôsobenú jednotlivcom v dôsledku porušenia práva Únie pripísateľného zákonodarcovi a súdom členského štátu“

Pán Ullens de Schooten sa domáhal určenia mimozmluvnej zodpovednosti Belgicka z dôvodu, že belgické zákonodarné a súdne orgány porušili právo EÚ. Súdny dvor rozhodol, že systém mimozmluvnej zodpovednosti členského štátu podľa práva EÚ za škodu spôsobenú porušením tohto práva sa nemá uplatniť v prípade údajnej škody spôsobenej jednotlivcovi z dôvodu tvrdeného porušenia základnej slobody stanovenej v čl. 49, 56 alebo 63 ZFEÚ vnútroštátnou právnou úpravou, ktorá sa bez rozdielu vzťahuje na vnútroštátnych príslušníkov a na príslušníkov iných členských štátov, pokiaľ v situácii, v ktorej sa všetky okolnosti obmedzujú na vnútroštátnu sféru jediného členského štátu, neexistuje nijaká súvislosť medzi predmetom alebo okolnosťami sporu vo veci samej a týmito článkami.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-29/16 Caffé Nero Group v. EUIPO (27. 10. 2016)

T-37/16 Caffé Nero Group v. EUIPO (27. 10. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej / obrazovej ochrannej známky – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Opisný charakter – Článok 7 ods. 1 písm. b), c) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Vo vyššie uvedených konaniach odvolací senát EUIPO zamietol žiadosti prihlasovateľa o zápis ochranných známok, ktoré tvorilo slovné spojenie „cafe nero“. Žalobca sa preto obrátil na Všeobecný súd, pričom tvrdil, že výraz „caffé nero“ nemá v taliančine ani v talianskej kávovej kultúre žiadny význam. Všeobecný súd však rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO potvrdil a uviedol, že označenie nemá dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť a má opisný charakter. Slovné spojenie „caffé nero“ podľa názoru Všeobecného súdu označuje kávu bez mlieka a cukru.

T-579/14 Birkenstock Sales v. EUIPO (9. 11. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu – Obrazová ochranná známka zobrazujúca pretínajúce sa vlnovky – Absolútny dôvod zamietnutia – Rozlišovacia spôsobilosť – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Povrchová vzorka – Použitie povrchovej vzorky na obale tovaru“

Odvolací senát EUIPO zamietol žiadosť prihlasovateľa o zápis ochrannej známky zobrazujúcej pretínajúce sa vlnovky z dôvodu, že označenie vnímal ako povrchovú vzorku najmä pre zlepšenie estetického vzhľadu alebo pre splnenie technických požiadaviek, a nie ako označenie osobitného obchodného pôvodu výrobkov. Všeobecný súd toto rozhodnutie čiastočne zrušil a uviedol, že je potrebné rozlišovať medzi konkrétnymi kategóriami tovarov, pričom zápis nie je možný pri tých, pri ktorých je využitie uvedeného vzoru technicky podmienené (napr. podrážka topánky, kde môže zlepšiť priľnavosť obuvi k zemi), resp. tých, pri ktorých sa prihlasovaná známka podobá na príslušné výrobky (napr. opracovaná koža). Naopak, tam, kde uvedené neplatí (napr. umelé končatiny), zápis podľa Všeobecného súdu možný je.

T-315/15 Vince v. EUIPO (17. 11. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky – Absolútny dôvod zamietnutia – Opisný charakter – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b), c) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Tento spor sa týkal návrhu na zápis slovnej ochrannej známky – ELECTRIC HIGHWAY. Odvolací senát EUIPO však odmietol toto označenie zapísať z dôvodu nedostatku jeho rozlišovacej spôsobilosti a opisného charakteru. Všeobecný súd rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO potvrdil a uviedol, že aj napriek tomu, že má ochranná známka metaforický zmysel, priamo a špecificky popisuje prenos, distribúciu, ukladanie a dodávku elektrickej a hydro-elektrickej energie. Z toho dôvodu má vo vzťahu

k službám, pre ktoré bol zápis požadovaný a pre ktoré sú uvedené aktivity nevyhnutné, opisný charakter a nemá dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť.

T-635/15 Tuum v. EUIPO (6. 12. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška obrazovej ochrannej známky – Skoršia obrazová ochranná známka THUN – Relatívny dôvod zamietnutia – Neexistencia pravdepodobnosti zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia ES) č. 207/2009“

V tomto spore Všeobecný súd zvrátil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO, ktorým bola zamietnutá žiadosť o zápis obrazovej ochrannej známky. V rámci svojho posúdenia Všeobecný súd okrem iného potvrdil doterajšiu ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že nemožno vo všeobecnosti predpokladať znalosť cudzieho jazyka u priemerného spotrebiteľa. Uviedol pritom, že to platí o to viac, ak ide o latinčinu, ktorá je mŕtvym jazykom, ak konkrétne slovo nie je v bežnej reči používané.

B. Oblasť: Energetika

T-63/16 E-Control v. ACER (14. 11. 2016)

„Konanie – Intervencia – Žaloba o neplatnosť – Odvolací senát Agentúry pre spoluprácu energetických regulátorov – Žiadny záujem na výsledku sporu – Odmietnutie žiadosti o vstup do konania ako vedľajší účastník“

Konanie v tejto veci sa týkalo žaloby o neplatnosť proti rozhodnutiu Odvolacieho senátu Agentúry pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky (ACER) týkajúceho sa stanoviska ACER o súlade rozhodnutí národných regulačných orgánov o schválení metód pridelovania cezhraničnej prenosovej kapacity v strednej a východnej Európe¹⁰ s nariadením 714/2009 a s Usmerneniami o riadení a pridelovaní dostupnej prenosovej kapacity spojovacích vedení medzi národnými sústavami. V rámci tohto konania Všeobecný súd rozhodoval aj o návrhu elektroenergetického podniku Verbund AG na vstup do konania v pozícii vedľajšieho účastníka. Uvedená spoločnosť však nepreukázala priamy a existujúci záujem na výsledku konania, a preto Všeobecný súd uznesením jej návrh odmietol. Aj v tomto prípade bola relevantná nezáväzná povaha stanoviska ACER pre národné regulačné orgány. V každom prípade však súd odmietol, že by implementácia stanoviska ACER zo strany národných regulačných orgánov mala vplyv na právne postavenie uvedenej spoločnosti.

---

¹⁰ Rovnakého stanoviska sa týka aj uznesenie Všeobecného súdu z 19. októbra 2016 vo veci T-671/15 *E-Control v. ACER*, EU:T:2016:626.

C. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-279/11 T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Európska komisia (29. 11. 2016)

T-103/12 T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Európska komisia (29. 11. 2016)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Poľnohospodárstvo – Cukor – Výnimočné opatrenia – Dostupnosť dodávok na trhu EÚ – 2011/12 hospodársky rok – Právny predpis, ktorý priznáva práva jednotlivcom – Dostatočne závažné porušenie práva – Nariadenie (ES) č. 1234/2007 – Zásada nediskriminácie – Primeranosť – Právna istota – Legitímne očakávania – Povinnosť starostlivosti a zásada riadnej správy“

V týchto rozsudkoch Všeobecný súd posudzoval žaloby¹¹, ktorými sa spracovatelia cukrovej trstiny ako žalobcovia vo veci samej domáhali náhrady škody za prijatie viacerých aktov zo strany EK na európskom trhu s cukrom. Pokiaľ ide o podmienku porušenia predpisu, ktorý priznáva práva jednotlivcom, ako jednu z podmienok úspešného domáhania sa náhrady škody, Všeobecný súd uviedol, že údajné porušenie povinnosti konzultovať Európsky parlament podľa čl. 37 ZES a ani údajné porušenie čl. 187 a čl. 64 ods. 2 nariadenia 1234/2007 nemôžu viesť k zodpovednosti zo strany EÚ, nakoľko tieto predpisy nepriznávajú práva jednotlivcom. Ďalej Všeobecný súd posudzoval splnenie podmienky dostatočne závažného porušenia práva, a to vo svetle širokej miery voľnej úvahy EK. Po podrobnom preskúmaní konania EK dospel k záveru, že EK sa nedopustila zjavného a závažného prekročenia limitov jej voľnej úvahy. Keďže podmienka dostatočne závažného porušenia práva splnená nebola, Všeobecný súd ani vo zvyšnej časti argumentom žalobcov nevyhoviel a žaloby ako celok zamietol.

D. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-720/14 Rotenberg v. Rada EÚ (30. 11. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce Ukrajinu – Zmrazenie finančných prostriedkov – Obmedzenia v oblasti vstupu na územia členských štátov – Fyzická osoba, ktorá aktívne podporuje alebo uskutočňuje akcie narúšajúce alebo ohrozujúce Ukrajinu – Fyzická osoba, ktorá má prospech z ruských činiteľov s rozhodovacou právomocou zodpovedných za anexiu Krymu – Právo na obranu – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie – Právo vlastníť majetok – Sloboda podnikania – Právo na ochranu súkromia – Proporcionalita“

Všeobecný súd v tomto konaní posudzoval legalitu reštriktívnych opatrení uplatnených voči ruskému podnikateľovi Arkadijovi Rotenbergovi počas rokov 2014 až 2016. Súd uviedol, že na to, aby osoby ako p. Rotenberg mohli byť predmetom reštriktívnych opatrení, stačí preukázať, že tieto osoby mali prospech z konania „ruských činiteľov s rozhodovacou právomocou“ zodpovedných za anexiu Krymu alebo destabilizáciu východu Ukrajiny bez toho, aby bolo treba preukázať súvislosť medzi prospechom dotknutých osôb a situáciou na Ukrajine. Za účelom naplnenia zásady právnej istoty je však potrebné

---

¹¹ Pokiaľ ide o konanie vo veci T-279/11 *T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Európska komisia*, tá časť žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali zrušenia aktov EK, bola predmetom rozsudku Všeobecného súdu z 6. júna 2013 vo veci T-279/11 *T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Európska komisia*, EU:T:2013:299, ako aj rozsudku Súdneho dvora z 28. apríla 2015 vo veci C-456/13 P *T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Európska komisia*, EU:C:2015:284.

preukázať, že ruskí činitelia už prinajmenšom začali s prípravou činností destabilizujúcich Ukrajinu. Pokiaľ ide o obdobie od júla 2014 do marca 2015, Všeobecný súd rozhodol, že Rada dostatočne nepreukázala, že v tomto období by došlo k splneniu vyššie uvedených podmienok. Pokiaľ ide o obdobie od marca 2015 do septembra 2016, Všeobecný súd naopak potvrdil legalitu zmrazenia finančných prostriedkov p. Rotenberga. Súd okrem iného preskúmal dva projekty pripísateľné p. Rotenbergovi, konkrétne stavbu mosta medzi Ruskom a Krymom a verejnú kampaň „Deťom Ruska: Adresa – Krym“, pričom uviedol, že oba sledujú integráciu Krymu do Ruska, čím prispievajú k ohrozovaniu územnej celistvosti Ukrajiny.